

տօնին հեռու ՚ի միասին թոշակաւոր հասարակայ-
ին պաշտօն մ՝ալ վարել:

Յօդ. 91. Պատմական գատերու մէջ հանդու
թեան իրաւունքը պաշտպանելու պաշտօնով
ընդհանուր գատախաղներ (միւտայի ումումմի)
պիտի կարգուին : Ասոնց պաշտօնին սահման-
ներն և իրենց պաշտօնական գասուկարգու-
թիւնն օրէնքով պիտի հաստատուին :

Ազգական

hqdbp, 25 UqpbL 1877

Աղբամէր խմբագիր ԱՐԵԱԼՈՒՄՈՅ

Հաճեցէք հետևեալ դրութեան՝ Զեր պատուական լրագրին մէջ անկիւն մը չսորհելով չսորհապարտ թողուլ զմեզ:

ԳՐԱԲԱՌԻ ԹԵ ԱՇԽԱՐՀԱՅՈՒ

6

ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ ՄԱՐՈՒՀ՝ իւր Մարտ ամսատետը
ընս մէջ Պ. Մինաս Զերազի առ մեզ ուղղած իրը
պատավանի մը ներքե խմբադրական ծանօ-
թոթիւն մի նշանակած է :

Այս ծանօթութեան մէջ կըսէ նախ , պըցաւ
լիմք որ Պ. Զերաղ՝ ի մօտուստ չճանչելով այդ
Նշան Միլրա պարոնը զի՞ներ է պատասխանել մի
այնպիսի իմաստակի որ միայն արհամարհանքի
կրնայ արժանանալ՝ : Ի պատասխանի կըսենք որ
Ա. ՄԱՐՈՒԻԼ վիճարանեալ խնդրէն շարունակ
խոյս տալով՝ մեր անձնականին գէմ ըրած յար-
ձակումներով իրաւունք տուաւ ամեն ողջամտաց
իւր գրութիւնները արհամարհելով եպերելու .
ասկէ զատ Ա. ՄԱՐՈՒԻԼ պէտք է վստահ ըլլալ
որ իւր այս ընթացքով տեղի տուաւ մեզ կաս-
կածելու որ իւր առած անձնական կրթութիւնը
իփառ թերի և պժգալի է :

Բ. ԱՐ. ՄԱՄՈՒԿԻ զմել իմաստակ կըկոչէ ,

հարծանալ ըստ իւր սովորութեան առանց փաս-
տի և ապացոյցի . բայց մենք փաստով կ ապա-
ցոյցով պիտի հաստատենք որ Ա. ՄԱ.ՄՀ.ՂՅՅ խրմ-
բագիրը ամեն իմաստակներէ իմաստակագոյն է.
վասնզի մենք երեք դիտողութիւն՝ մեր բողոք-
ներու հիմ բռնած էինք . նախ՝ ուսումնարանի
երեք դասարանաց մէջ գրաբառ դասախոսու-
թեան անհրաժեշտութիւնը , երկրորդ՝ քրիս-
տոնէական վարդապետութեան գրաւոր աւան-
դելու կարեւորութիւնը , և երրորդ՝ տիկին
Վէրսթի Հռիփսիմեան վարժարանէ մերժուելու
պէտքը : Այս երեք կէտերն ալ՝ հակառակ Պ.
Մամուրեանի թերառութիւնն . Ուստի մնանամ.

Խորհուրդը կ սահմանական խորհուրդը սաց, լւսումնական խորհուրդը՝ համազուելով որ իրաւացի են, գործադրեց: Արդ մեկ կողմէ Պ. Մամուրեան զմեղ իմաստակ կըկոչ, միւս կողմէ Ուսումնական խորհուրդը մեր դիտողութիւնները կըդրծադրէ: Ուսումնական խորհուրդոյ այս ընթացքը ապացուցաներ որ Ա. ՄԱՄԼԱՅ խմբագիրը ամեն իմաստակներէ իմաստակագոյն է: Ալ այսքան աստիճանէ աստիճան դէպէի ստորևնութիւն դիմելէ վերջ, Ա. ՄԱՄԼԱՅ ելլելով պոռալ պոռչտախն և քաղաքիու առջային վարժարանաց մէջ որ դտարաւանէ, որ որուաւ և աշխարհաբառ աւանդելու ինու իրո՞ւ ուշ է խնդրոյ փոխելով վիճաբանութեան ուզութեանէ ծայրացեղապէս շեղելն արհամարանքէ աւելի Բնչ բանի կրնայ արժանանայ:

Գ. Ա. ՄԱՐԴՈՒՆ կըսէ որ՝ «աշխարհաբառ» թէ
դրաբառ»՝ խորագրի ներքիւ անդադար իր ան-
ձև կըթշնամաննենք : Մէնք իր անձը երրէք
թշնամանած չենք, այլ իւր դործերը ապօրէն
և ազդավանաս գտնելով նշատակած ենք : Ինք՝
իր տեսուչ, ազգային պաշտօնեայ մ'է, և ըստ
այնմ համարատու և պատասխանատու ժողո-
վութեան առ զի ուստ ունեն, ունէ և

Մամուրեան, թէս ձեզ համար վախաքելի էլ
որ յարատեատիս շարունակուէին : Ժողովուրդ-Ե
այժմ արթուն է և կրծսկէ, և իւր իրաւանց և
օգտին ջերմ նախանձախնդիր ըլլալէ զատ՝ դնաւ
հատած է նաև ձեր արժէքը :

Դ. Ա. ՄԱՄՈՒՆԻ զմեղ զրաբարտիչ կըկոչ ,
դարձեալ առանց ապացոյցի և փաստի : Զեեզ
կրնար զրաբարտիչ անուանել , եթէ մեր զրած-
ները հերքէր փոխանակ կորակոր հրապարակէ
խոյս տալու : Այլ քանի որ անկարով եղաւ
հերքել ինք իւր ընթացքով հաստատեց որ մեր
դրածները օրինաւոր , արդար և իրաւացի ամ-
րաստանութիւններ էին և են , և որոնց համար
պատասխանատութենէ երբէք պիտի չկրնայ
աղատիլ եթէ իւր թերութիւնները և պարտա-
զանցութիւնները պարտիելու համար աջակիցներ
և պաշտպաններ իսկ ունենայ :

Ե. կրուէ թէ մեզ հետ վիճաբանիլն իսկ իրեն
անպատուութիւն կըսեպէ : Թողլով խօսակցու-
թեան այս կոչտ ձեզ՝ որ խմբագրի մը խիստ
անվայել ըլլալէ զատ՝ ստորին կարգի անձանց
խօսակցութեան ձնէ երբէք տարբերութիւն
չունի և որ իրապէս իրեն անդատուութիւն և
նախատինք կըբերէ , բացատրենք Ա. ՄԱՄՂՈՅ
այս ընթացքին պատճառն ալ: Այս օրուան օրս
անժխտելի է որ Ա. ՄԱՄՂՈՅԻ կըխօսի իւր անձ-
նական շահուն համար , կըդործէ իւր անձնական
շահուն համար , կըդրէ իւր անձնական շահուն
համար՝ առանց երբէք նկատողութեան առնե-
լու հանրութեան օդուտը , զոր այս անդամ՝ ալ
ուզեց ստքի տակ առնելով իւր անձնական շա-
հուն զոհել և չյաջողեցաւ՝ մեր և այլոց յարատե-
դիմադրութեամբ : Արդ Ա. ՄԱՄՂՈՅԻ նկատելով
որ սրբազն Առաջնորդն իր դաղափարաց տա-
րեկարծիք կըդատնուի , նկատելով որ Ռւսումնա-
կան խորհուրդը՝ հակառակ իւր թելադրու-
թեանց , մեր գիտողութիւնները օրինաւոր
գտնելով՝ կըդործադրէ , Ա. ՄԱՄՂՈՅԻ բնակա-
նաբար ալ չէր կրնար մեր յարձակմանց դէմ
գէթ պաշտպանողական դիրք մը բռնել , յաղ-
թուեցաւ և խոյս տուաւ իրը դաստիք զինուոր
մի՝ իր շահը պաշտպաննու համար և չէ թէ
հանրութեան օդուտը : Բայց խոյս տուած ժա-
մանակ՝ իւր դործածած այս գուեհիկ լեզուն ,
վերսոին կըկրկնենք , իւր սրտին և զգացմանց
նկատմամբ յոյժ յոռի կարծիք մը դոյացուց
ժողովրդեան մէջ :

Զ. կըսէ թէ՛ Ուսումնական խորհրդոյ առաջարկած եմք վարժապետութեան պաշտօն վարել և մերժուած եմք, և ասկէ ալ մարդարէական ոգւով դուշակիր է թէ մերժուելնուս պատճառը զինք կարծելով՝ իրեն գէմ յօդուածներ կըգրեմք : Ի պատասխանի այս խօսքին կրնայինք զինք Նիկողայոս մարդարէին քով զրկել, կամպատուիրել որ Տ. Բանկալօի երթառով առաջ առնէ, եթէ իրեն պէս հեգնական և կծու խօսելու գէշ սովորութինը ունենայինք : Եթյաւելումք նաև թէ Ուսումնական խորհրդոյ անդամոց մին՝ նախ առ աջարկեց մեղ վարժապետական պաշտօն ձարել և այս կէտն ալ վկայով կրնանք հաստատել իսկ մննք մի քանի պատճառներով՝ որ Ա. ՄԱՅԼՈՅ խմբագրին իսկ անօթ են, ետքաշուեցանք : Արդ կուգենք մանալ թէ Երբ արդեօք Ուսումնական խորհրդութը զմեղ մերժած է : Ա. ՄԱՅԼՈՅի շաւադոյն լընէ նախ գէպքերը լաւ մը իմանալ և ապա մարդարէութեն մնեալ եւել :

Ա. ՄԱՄԼՈՅ շարունակաբար խոյս տալուն վրայ
Առաջ չուրսով յօդուածով վիճաբանութիւնը
կերպացուցած և ինգլոյն որոշումը սրբազն Ա-
ռաջնորդին յանձնած էինք . այլ որովհետեւ մեղ-
քէմ վերատին խիստ գուեհիկ կերպով Ա. ՄԱ-
ՐՈՒԻ զրպարտութիւններ ըրած է , նոյն զրը-
պարտութիւնները ահաւասիկ ներկայ յօդուա-
ծով հերքելով , մեր անձնական պատուոյ գէմ
ուր ըրած կոչտ յարձակումները իրեն կըմերա-
ւառձնին ո :

Գ. ՆՇԱՆ ՄԻՐՉՅԱ

Նապես վոե. Ասլանեան Ստեփան վաշան պատօ-
ուական ատենախօսութիւն մի ըրած է , որ նոյն
տարւոյն ազգային սահմանադրական վարչու-
թեան գործոց հաւատարիմ նկարագրութիւնն
է , զոր ուշադրութեամբ բնթեռնլոյ; արժանի
կըհամարիմք վասն բոլոր ազգայնոց մերոց , մա-
նաւանդ՝ ՚ի հեռաւոր երկիրս բնակելոց :

ի նոյն նկարագրութենէն կըտեսնուի, որ մեր
ազգային սահմանադրական վարչութիւնն՝ դք-
բաղդաբար չէ կրցեր ցարդ հիմնաւոր արդիւնք
դոյցնել՝ ի բարոյական, իմացական և ՚ի տըն-
տեսական յառաջադիմութիւնն Ազգին, թէև
սահմանադրական որեւէ ազգի խորհրդարանին
վերաբերեալ արտաքին ձևերն, օրինական տա-
րագներն և սովորութիւններն ճշդիւ ՚ի դորձ
դրած է և կըդնէ : Սիրելի է մեզ յուսալ թէ
ժամանակին պիտի կարողանայ ՚ի նոյն արտաքին
սահմանադրական ձևոց էական ազգօգուտ ար-
դիւնք ևս արտադրել:

Ահաւասիկ օրինակն յիշեալ ատենախօսութեան,
Տեարք(1)

Այս երկրորդ անգամն է՝ յորմէհետէ յԱտեսապետութիւն ժողովոյս կոչուած եմ՝ որ պատիւ ունիմ տարեկան շրջանի փակումն արտասանել։ Բացումն և Փակումն՝ երեսփոխանական ժողովյ համար նշանաւոր օրեր են : Բացման օրն՝ Ազգին պաշտօնական դլուին երեսփոխանաց կը ներկայէ օրուան վիճակն ու տարրուան պէտքերը, և հրաւեր կըկարդայ զանոնք հոգալու : Խոկ Փակման օրն՝ հաշոյ օր է . տանուտէրը երեսփոխանաց խոնջին մէջ դահակալեալ համար կըպահան ջէ տարեկան վաստակոց, և արդիւնքը կարձանագրէ պատմութեան մէջ :

Ասցեալ տարի յետ քսաներթք նստերու՝ երբ
իրարմէ պիտի բաժնուէ էինք, անցելոյն մէջ պար-
ծանաց նիւթ չ'գտնելով, ապադային վրայ յոյս
և իղձ յայտնելով փակումն արտասանել պար-
տաւորեցայ: Խակ այսօր կըվարանիմ թէ Բ'նչ
պէտք է ընեմ. զի յետ քսան երկար և դժուար
նստերու դարձեալ միւնցոյն կէտը կըդտնուինք
ուր էինք ի սկիզբն տալրոյս:

Արդարեւ, Տիմարք իմ, եթէ աչքէ անցունենք
մեր տարեկան աշխատութեանց շարքը, մէջը
նշանակութեան արժանի գործ՝ միմիայն վերա-
կազմութիւն վարչական ժողովոց կը տանենք,
և այլ ուժին:

Վարչութիւն մը երկու տարիներ իշխանութիւն վարեր է Ազգին մէջ, և 'ի լրման շրջանին ելեր գնացեր է, մենք անոր համարը չենք կրցեր առնուլ և ոչ հաշիւները տեսնել։
Նոր վարչութիւն մը պաշտօնի կոչուեր է, և աւասիկ տարին կըլլանայ, տակաւին անոր պիտի էնք սահմանեղու։

Երիբն վարչական վիճակը բարենորոգուեր և
Աղջին աշխարհավայրական դիրքը փոխուեր է .
և մեր մեր ազգութեան իրաւանց երախառո-
րութիւնը ազգային Սահմանադրութեան մէջ
բնառու պարտաւորեալ, փոխանակ զանի մաս-
սաւոր հոգածութեամբ ամրապինդ հաստատե-
լու, և առաջի աշխարհի նուիրական և անհպելի
դոյց տալու, վերաքննութեան խաղով հիմունքը
և ախառելու դրագեր ենք :

Եկեղեցի և վարժարան՝ ազգային կրօնի և լեզուի պահպանարան՝ ազգութեան այն երկու ուսուառութեան ջահերն՝ արժանքատիր եկեղեցականուց և ընթիր վարժապետաց պահպանութեամբն՝ ազուանալու վտանգի ենթարկեալ, մեք փոխանակ նոր դպրոցներ հիմնարկելով անոնց պայմառացմանն աշխատելու, բարելարաց հաստատութիւններու խանդարուան և կործանմանն անտարբեր հանդիսական գտնուեր ենք։
Տաննեաթ տարի՞ է սահմանադրական վարութիւն ունինք և պատրիարքական գիւանառան մէջ արձանագրութեան դրասենեակ, տաւալին այսօր թուրքիոյ մէջ քանի Հայ գտնուիլը՝ գիտնալին զատ, Կ. Պոլոյ մէջ քանի հոգի ըլալինիս ծշդիւ չդիտենք։ Եւ սակայն ազգային քաղաքական նկատմամբք ո՞րչափ կարևորութիւն ունի այս պիճակագրութիւնը՝ ամենքնիս դիտնալու, բայց ոչ վարչութեան ստիպած ենք այս մեծ դորիծը կատարել, և ոչ ուրիշ տնօրինութեամբ մը այս մեծ պահպան ուսուառութեան ամենամեծ առաջնական պահպան է։

